

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/1986/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434982
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120434982.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Allrisk Slovakia Reality & Financie, s.r.o., so sídlom Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, IČO 48 170 216, v konaní právne zast. AGM partners s.r.o., so sídlom Hlavné námestie 3, 811 01 Bratislava, IČO 47 258 586, proti povinnému: U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. ul. XXXX/XX, XXX XX S., o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej súdnym exekútorom, JUDr. Natáliou Ďurákovou, so sídlom exekútorského úradu Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany, ktorý ju vedie pod sp. zn. 342EX 277/2021, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 34Ek/1986/2020 zo dňa 24.06.2021, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.
- II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 63,22 EUR, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 25.11.2020 domáhal od povinného vymoženiu nepeňažného plnenia s prísl., na základe exekučného titulu - notárska zápisnica sp. zn. N 525/2020, NZ 6848/2020 vydaná JUDr. Katarínou Nagyovou, notárkou zo dňa 02.03.2020 (ďalej ako „exekučný titul“). Súd po posúdení návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 25.03.2021 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Natáliu Ďurákovú, so sídlom exekútorského úradu Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany, ktorá ju vedie pod sp. zn. 342EX 277/2021

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 24.06.2021 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že povinný sa bránil voči začatej exekúcii tvrdeniami o neplatnosti exekučného titulu, resp. jeho materiálnej nevykonateľnosti. Dňa 02.03.2020 podpísal s oprávneným zmluvu, predmetom ktorej bol úver na vyplatenie kúpnej ceny bytu, v ktorom povinný býva. Čiastka mala byť vrátená najneskôr do 6 mesiacov spolu so ziskom tejto firmy. Materiálnu nevykonateľnosť videl v tom, že zmluva o úvere bola podpísaná v rovnaký deň ako bola spísaná notárska zápisnica a v uvedený deň sa žiadna platba nekonala. Kúpna cena bytu bola uhradená v neskoršom termíne cez notársku úschovu. Oprávnený považoval návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný, účelový, vychádzajúci z nesprávnych a nepravdivých skutkových a právnych predpokladov. Medzi oprávneným a povinným nebola dňa 02.03.2020 uzavretá žiadna zmluva o úvere, povinný na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil žiadne dôkazy. Jediná zmluva, ktorá bola medzi oprávneným a povinným dňa 02.03.2020 uzavretá bola zmluva o budúcej kúpnej zmluve, na základe ktorej sa povinný zaviazal v lehote do 5 mesiacov od jej uzavretia, t. j. do 02.08.2020 uzavrieť kúpnu zmluvu, predmetom ktorej mal byť prevod vlastníckeho práva k bytu č. 66, k čomu však z dôvodov výlučne na strane povinného nedošlo. Zmluva o budúcej zmluve obsahovala tiež dojednanie (čl. 5. 4), v zmysle ktorého pokiaľ nedôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy v lehote do 02.08.2020 zaväzuje sa povinný

do 10 dní tomto dátume (t. j. do 12. 08. 2020) byt č. 66 vypratať, s čím povinný bez výhrad súhlasil. Oprávnený súdu predložil predmetnú zmluvu o budúcej zmluve ako dôkaz. V notárskej zápisnici ako exekučnom titule, ako podkladu tejto exekúcie, sa povinný zaviazal, že najneskôr do 12.08.2020 byt č. 66 vyprace a vystaňuje sa, pokiaľ nedôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy v lehote do 02.08.2020, čím priamo v notárskej zápisnici prejavil slobodnú a vážnu vôľu pretavenú do uznania svojej povinnosti s vypratáním bytu č. 66 (nie uznania dlhu ako nesprávne uvádza povinný) a zároveň do explicitného súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu v zmysle ust. § 45. ods. 2. písm. c) Exekučného poriadku. Oprávnený preto žiadal návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť a oprávnenému priznať náhradu trov konania.

3/ Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie a oboznámení sa s obsahom spisu a za aplikácie ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) dospel vyšší súdny úradník k záveru, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, no tento návrh posúdil ako nedôvodný. Exekučným titulom v tomto exekučnom konaní je notárska zápisnica, v ktorej oprávnený a povinný uviedli, že dňa 02.03.2020 uzavreli zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, v ktorej sa dohodli, že povinný najneskôr do 02.08.2020 uzavrie s oprávneným kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti, ktoré sú v zmluve o budúcej zmluve špecifikované. Oprávnený a povinný sa tiež dohodli, že povinný môže najneskôr do 12.08.2020 predmetné nehnuteľnosti užívať aj spolu s ich príslušenstvom. Povinný a oprávnený sa tiež dohodli, že v prípade, ak nedôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy najneskôr v lehote do 20.08.2020 je povinný zaviazaný predmetné nehnuteľnosti - byt č. 66, na 11. p., vchod č. 47 v Komárne na ul. Eötvösova, v dome so súpisným číslom 2513, na parcele 2758, v katastrálnom území Komárno, vedený na liste vlastníctva č. 7321 s prísluškajúcim pozemkom vypratať - odstrániť veci patriace povinnej osobe a príslušníkom jej rodiny a iným osobám, ktoré sa zdržiavajú vo vypratanom objekte na základe práva povinného, ako aj veci, ktoré síce patria niekomu inému, ale sú umiestnené vo vypratávanom objekte so súhlasom povinnej osoby a je ďalej v povinnosti povinného predmetné nehnuteľnosti opustiť - a to tak povinná osoba, ako aj osoby, ktoré sa zdržiavajú vo vypratanom objekte na základe práva povinného a ďalej v povinnosti povinného odovzdať oprávnenej osobe predmetnú nehnuteľnosť, a to najneskôr do desiatich dní od uplynutia lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy, t. j. do 12.08.2020.

4/ Vyšší súdny úradník dospel k záveru, že predložená notárska zápisnica v tomto exekučnom konaní je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, nakoľko obsahuje právny záväzok (povinnosť povinného vypratať nehnuteľnosť v prípade ak nedôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy), obsahuje označenie osoby oprávnenej a povinnej, právny dôvod (zmluva o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 02.03.2020), predmet a čas plnenia (predmetnom plnenia je vypratanie bytu, ktorý povinný užíval na základe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 02.03.2020 a časom plnenia je 12.08.2020) a tiež obsahuje súhlas osoby povinnej s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. K tvrdeniam povinného o neplatnosti notárskej zápisnice z dôvodu, že bola spísaná v rovnaký deň (02.03.2020) ako bola uzavretá zmluva o úvere uviedol, že záväzok v notárskej zápisnici sa netýka zmluvy o úvere, ale zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, v ktorej sa povinný zaviazal s oprávneným uzavrieť v lehote do 02.08.2020 kúpnu zmluvu na určené nehnuteľnosti. Nakoľko ku dňu 02.08.2020 nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi oprávneným a povinným, bol povinný zaviazaný na základe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve najneskôr dňa 12.08.2020 vypratať byt uvedený v zmluve o budúcej kúpnej zmluve. Vzhľadom na skutočnosť, že povinný nekonal v súlade s ustanoveniami zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, podal oprávnený opodstatnene návrh na vykonanie exekúcie a to na základe notárskej zápisnice zo dňa 02.03.2020. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, na základe ktorých by bolo možné exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku zastaviť. Tvrdenia povinného o zmluve o úvere nie sú pre súd relevantné, nakoľko notárska zápisnica, ktorá v tomto konaní predstavuje exekučný titul neobsahuje žiadne ustanovenie pojednávajúce o uzavretí zmluvy o úvere. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak ako je to uvedené vo výroku I. tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

5/ O trovách rozhodol tak, že oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie) vo výške 63,22 EUR (41,81

EUR + 10,87 EUR režijný paušál za rok 2021 + 20% DPH vo výške 10,54 EUR), ktoré budú vymáhané po právoplatnosti tohto uznesenia na základe dodatku k povereniu.

6/ Voči rozhodnutiu podal povinný podanie označené ako „Odvolanie proti rozsudku z 24.06.2021“. V ňom uviedol, že pri rozhodnutí došlo k procesným chybám, v dôsledku ktorých bolo porušené jeho ústavné právo na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) a právo rovnosti pred súdom (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR). Súd rozsiahlo opísal vyjadrenie právneho zástupcu, vrátane údajnej motivácie obrany povinného, no povinnému neposkytol priestor na jeho reakciu. Ďalej mal za to, že súd nepostupoval pri skúmaní zmluvy a exekučného titulu s náležitou dôslednosťou a nezaoberal sa ani podstatou prípadu. Oprávnený poskytol finančný úver na odkúpenie bytu. V zmluve o budúcej zmluve je uvedený čas na vrátenie tejto čiastky spolu so ziskom tejto spoločnosti. Uzatvorenie kúpnej zmluvy bolo priamo spojené s povinnosťou zaplatiť cenu bytu, teda vyrovnať dlh, v presne určenej čiastke. Táto suma je však vyššia ako bola požičaná. Spísaná dohoda podľa neho má všetky predpoklady na to, aby bola posudzovaná ako úverová. Oprávnený neposkytol byt ani nájom, len peniaze, ktoré boli vyplatené predošlému majiteľovi bytu. Povinný mal vrátiť peniaze oprávnenému, aby získal jeho byt späť. Súd vo svojom verdikte zohľadnil vyjadrenie súdneho exekútora, ktorý odporučil návrh zamietnuť, no na jeho názor, ako zástupcu oprávneného a subjekt s finančným záujmom o vykonanie exekúcie, by súd nemal prihliadať. Okrem toho súd ignoroval fakt, že peňažný nárok bolo a je ešte možné uspokojiť aj bez exekúcie. Porušenie zmluvy v dôsledku pandémie ako vis maior nebolo skúmané vôbec. V konaní zastupuje oprávneného ďalší podnikateľský subjekt AGM partners s.r.o.. Voči nej však povinný nemá žiadnu podližnosť, predpokladal, že jej bola postúpená pohľadávka Allrisk, ani nebol o postúpení pohľadávky (zмене veriteľa) doposiaľ upovedomený s poukazom na § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby súd rozhodnutie z 24.06.2021 v celom rozsahu zrušil.

7/ Oprávnený odvolanie považoval v celom rozsahu na účelové a nedôvodné a žiadal napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Poukázal na nesprávnosť podania povinného v tom zmysle, že súd vo vyššie uvedenej veci nerozhodol rozsudkom, ale uznesením (teda podal odvolanie proti neexistujúcemu rozhodnutiu), no i keby pripustil, že smeruje voči uzneseniu, opravným prostriedkom (aj v zmysle poučenia uvedeného v uznesení) nie je odvolanie, ale sťažnosť. V odvolaní neuviedol žiaden konkrétny výrok uznesenia, ktorý svojim odvolaním napáda, v akom rozsahu uznesenie napáda a odvolanie ako celok trpí závažnými formálnymi nedostatkami, je zmätočné, nezrozumiteľné a preto by malo byť v celom rozsahu odmietnuté (aj z dôvodu, že smeruje iba proti dôvodom uznesenia, čo je v zmysle ust. § 239 ods. 2 CSP procesne neprípustné). Povinný v odvolaní bližšie nešpecifikoval údajné chyby súdu, v dôsledku ktorých malo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Tvrdenie, že súd v uznesení rozsiahlo opisoval vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie, považoval oprávnený za neopodstatnené, pretože súd vždy v rámci odôvodnenia rozhodnutia uvádza skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu každej strany sporu, v tomto prípade uviedol tak tvrdenia oprávneného ako i povinného a táto námietka povinného nemôže byť sama o sebe dôvodom na zrušenie uznesenia. K neposkytnutiu priestoru na vyjadrenie sa povinného k vyjadreniu oprávneného mal za to, že zo žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku nevyplýva súdu povinnosť predkladať povinnému vyjadrenie oprávneného na jeho ďalšie vyjadrenie. Napokon, povinný ani v odvolaní neuvádza žiadne ďalšie alebo nové skutočnosti a neprekladá žiadne dôkazy, ktorými by preukazoval svoje tvrdenia a preto sú akékoľvek jeho predošlé aj súčasné tvrdenia iba v rovine ničím nepreukázaných a nepodložených skutkových tvrdení. Povinný neustále poukazuje na údajné peňažné plnenie, ktoré nemá s danou vecou vôbec nič spoločné a súd by sa touto argumentáciou povinného nemal zaoberať. Súd v bodoch 13 a 15 uznesenia zrozumiteľne a správne uviedol, z akých dôvodov považuje notársku zápisnicu ako exekučný titul za platnú a zároveň, že tvrdenie povinného o údajne uzatvorenej zmluve o úvere nepovažuje za relevantné, nakoľko predmetom notárskej zápisnice bolo nepeňažné plnenie. Závazok povinného uzatvoriť kúpnu zmluvu nemôže byť v žiadnom ohľade vnímaný ako zmluva o úvere, takéto tvrdenie povinného je úplne scestné a nemá oporu v žiadnom zákone, ani logike veci. Zmluva o budúcej kúpnej zmluve neobsahuje žiadne ustanovenie o poskytnutí úveru a povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ani v odvolaní nepreukázal žiadnu z ním tvrdých skutočností. K námietke povinného o neprihliadaní na vyjadrenie súdneho exekútora, oprávnený uviedol, že súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov a pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní. Ak teda súdny exekútor má za to, že exekúcia je vedená na podklade platného

exekučného titulu, potom nemá inú možnosť ako postupovať v zmysle zákona a návrh povinného na zastavenie exekúcie považovať za nedôvodný. Vzhľadom k tomu postupoval tunajší súd správne, ak vyjadrenie súdneho exekútora bral na zreteľ. Ak povinný tvrdil, že peňažný nárok je údajne možné uspokojiť aj bez exekúcie, je zjavné, že povinný absolútne nepochopil, že v tomto exekučnom konaní sa vymáha nepeňažný a nie peňažný nárok a oprávnený nemá z dôvodu neoprávneného užívania nehnuteľnosti povinným inú možnosť ako tento nepeňažný nárok vymáhať v exekučnom konaní, keďže svoj záväzok z notárskej zápisnice (do dohodnutého termínu vypratať predmetnú nehnuteľnosť) dobrovoľne nesplnil. Tvrdenie povinného, že advokátska kancelária AGM partners s.r.o. má byť údajne postupníkom pohľadávky oprávneného považoval za nepravdivé, pretože oprávnený je zastúpený v exekučnom konaní právnym zástupcom, o ktorom súdu predložil plnomocenstvo na zastupovanie, a ktorý nie je žiadnym postupníkom (ku žiadnej zmene veriteľa v tomto prípade teda nedošlo) a preto referencia povinného na príslušné ustanovenie Občianskeho zákonníka o oznamovaní postúpenia pohľadávky je v tomto smere úplne bezpredmetná a pre túto vec neaplikovateľná.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha

11/ Podľa § 246 CSP ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

12/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13/ Sudca na úvod poznamenáva, že povinný nesprávne označil svoje podanie ako odvolanie voči rozsudku. S účinnosťou od 01.04.2017 platia v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Banská Bystrica, ako jedinom kauzálnom príslušnom súde pre územie celej Slovenskej republiky, viaceré osobitosti. V zmysle § 202 ods. 1 prvá a druhá veta Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie, ktorým sa zamietá návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 Exekučného poriadku nepatrí medzi rozhodnutia, o ktorých rozhoduje sudca a voči ktorému by bolo prípustné odvolanie, také rozhodnutie vydáva vyšší súdny úradník. V poučení napadnutého uznesenia vyšší súdny úradník zároveň uviedol, že voči rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, o ktorej v zmysle citovaného ustanovenia § 202 ods. 1 Exekučného poriadku (v platnom znení) rozhoduje sudca. Aj napriek nesprávnemu označeniu, súd v zmysle ust. § 124 ods. 1 CSP posúdil podľa obsahu podanie povinného ako sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 24.06.2021.

14/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty

účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Preto sudca na podporu správnosti napadnutého rozhodnutia doplnia nižšie uvedené.

15/ Pokiaľ povinný úvodom namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces (pre nedoručenie vyjadrenia oprávneného, ku ktorému by sa mohol vyjadriť), sudca túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú. V zmysle platného Exekučného poriadku (zákonodarca po novele č.2/2017 Z.z. obmedzil možnosť právnych debát) a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie IV. ÚS 20/2019 zo 17.1.2019) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nespornom konaní značne oslabená. Súd nemal Exekučným poriadkom, ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie na opätovné vyjadrenie povinnému. Na druhej strane však treba dodať, aj keď mu vyjadrenie oprávneného nebolo pred rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka doručené, voči rozhodnutiu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie, bola prípustná sťažnosť a teda rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nebolo konečné. Preto mohol povinný v tomto exekučnom konaní na vyjadrenie oprávneného reagovať podaním sťažnosti, čo aj urobil a táto skutočnosť mala za následok, že sa o jeho návrhu na zastavenie exekúcie ďalej koná.

16/ Exekučným titulom je v danom prípade notárska zápisnica, sp. zn. N 525/2020, NZ 6848/2020 vydaná JUDr. Katarínou Nagyovou, notárkou zo dňa 02.03.2020, ktorej predmetom bol záväzok povinného vypratať, opustiť a odovzdať nehnuteľnosť, t.j. byt č. 66, na 11. P., vchod č. 47 v Komárne na ulici Eötvösova, v dome so súpisným číslom 2513 na parc. č. 2758 v katastrálnom území Komárno, vedený na LV č. 7321 s prislúchajúcim pozemkom, a to najneskôr do desiatich dní od uplynutia lehoty na uzavretie Kúpnej zmluvy, t.j. 12.08.2020. Povinný v notárskej zápisnici vyhlásil, že súhlasí s tým, aby v prípade nesplnenia jeho záväzku, vyplývajúceho z tejto notárskej zápisnice sa táto notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom pre výkon exekúcie podľa ustanovenia § 45 ods. 2 Exekučného poriadku. Podstatou tvrdení povinného smerujúcich k zastaveniu exekúcie bol nedostatok materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu, a to z dôvodu, že zmluva o úvere bola podpísaná v ten istý deň ako došlo k spísaniu notárskej zápisnice.

17/ Vyšší súdny úradník správne posúdil tvrdenia povinného o nedostatku materiálnej vykonateľnosti uvedenej notárskej zápisnice ako nepreukázané, nakoľko jednak nevyplývajú z jej obsahu (notárska zápisnica obsahovala záväzok súvisiaci s neuzavretím kúpnej zmluvy a povinnosťou povinného vypratať nehnuteľnosti) a povinný na preukázanie svojich tvrdení nepredložil žiaden dôkaz, že medzi účastníkmi bol dohodnutý peňažný záväzok zo zmluvy o úvere. Povinného pritom v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Za zmätočný ďalej sudca považoval názor povinného, že zmluvu o budúcej zmluve je treba považovať za úverovú zmluvu. Z notárskej zápisnice, ktorá je exekučným titulom jednoznačne vyplýva, že účastníci dňa 02.03.2020 uzavreli Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, ktorú oprávnený na dôkaz súdu i predložil a ani z jej obsahu nie je možné vyvodiť, že by šlo o zmluvu o poskytnutí úveru ako tvrdil povinný (z jej obsahu je zrejmé, že šlo o realitný obchod - predaj nehnuteľnosti). Preto možno uzavrieť, že povinný súdu nepreukázal svoje tvrdenia o poskytnutí úveru oprávneným, ktoré by v dôsledku spísania notárskej zápisnice a úverovej zmluvy v jeden deň mali zakladať materiálnu nevykonateľnosť notárskej zápisnice, a preto bol jeho návrh vyšším súdnym úradníkom správne zamietnutý. Pandémia ako vis maior (v dôsledku ktorej malo dôjsť k bližšie nešpecifikovanému porušeniu zmluvy) nie je dôvodom zastavenia exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Za neopodstatnené súd považoval i jeho námietky, že peňažný nárok bolo a je ešte možné uspokojiť aj bez exekúcie, pretože jej predmetom nie je peňažný nárok a oprávnený mal v prípade dobrovoľného nesplnenia povinnosti z exekučného titulu právo domáhať sa jej splnenia núteným výkonom (exekúciou) v zmysle § 48 ods. 2 Exekučného poriadku.

18/ Sudca pri rozhodovaní o sťažnosti na námietku povinného týkajúcu sa tvrdení o tom, že voči spoločnosti AGM partners, s.r.o. nemá žiadne podližnosti a ani nebol upovedomený o postúpení pohľadávky na túto spoločnosť, neprihliadal. V ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je obsiahnutá tzv. koncentračná zásada exekučného konania. Uvedená koncentrácia konania sa prejavuje v tom, že povinný musí v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uviesť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená

včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Nakoľko povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tieto skutočnosti neuvádzal, hoci ich objektívne uviesť mohol, ich namietanie až v sťažnosti nebolo spôsobilé vyvolať žiadne právne účinky, preto sa súd v sťažnostnom konaní nimi nezaoberal. Pre informáciu povinného však možno dodať, že spoločnosť AGM partners, s.r.o. nie je ďalším veriteľom (nebola jej postúpená pohľadávka v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka), ale je v zmysle § 89 ods. 1 CSP právnym zástupcom oprávneného (advokátom, viď § 15 zákona č.586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov).

19/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, keď povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ani sťažnosti neuviedol a nepreukázal dôvody, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, sudca podľa § 250 ods. 1 CSP rozhodol tak, že ju ako nedôvodnú zamietol.

20/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23/ Právny zástupca oprávneného si za úkon vyjadrenie k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia, ktoré však nevyčísli. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Nakoľko však Exekučný poriadok neupravuje postup súdu v prípade ich uplatnenia, no nevyčíslenia, sudca priznal oprávnenému náhradu konania vyplývajúcu zo spisu. Oprávnený bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom), pričom mu za vyjadrenie k sťažnosti povinného proti rozhodnutiu, ktorým bol návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, vznikli výdavky za toto vyjadrenie Vychádzajúc predmetu konania - vymoženia nepeňažného plnenia, ktorého hodnotu nemožno vyjadriť, priznal sudca oprávnenému podľa § 199d ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov odmenu vo výške 41,81 EUR (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá predstavovala 83,62 EUR), 10,87 EUR ako režijný paušál za rok 2021 a 10,54 EUR ako 20% DPH, t.j. spolu 63,22 EUR. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 63,22 EUR, priznané mu týmto rozhodnutím a trovy vo výške 63,22 EUR priznané mu napadnutým rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).